

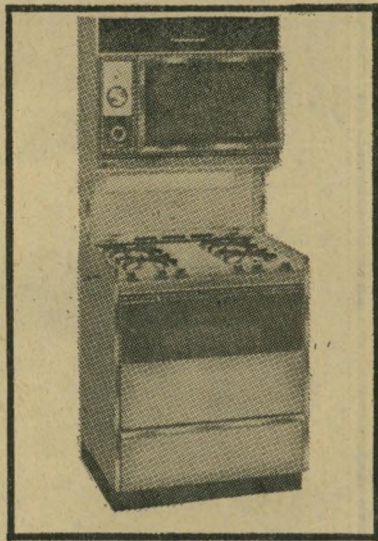
רבין. שביט ותנור ה"קאלוריק"

לפני חודשיים החליטה לאה רבין כי עליה לרכוש תנור-אפייה חדש לדירת השרד של ראש-הממשלה בירושלים. תנורי בישול ואפייה יש בארץ מסוגים שונים, הן מייבוא והן מתוצרת הארץ. כמה חברות, כמו "שביט", "זופו", "פאר" ו"רנקו", הגיעו לרמה בינלאומית בייצור תנורים. בכל ארץ בעולם ברור מאליו, כי דירת השרד של ראש-הממשלה תצויד בתוצרת מקומית, במידת האפשר. בכל ארץ בעולם, אבל לא בישראל.

לאה רבין הוציאה מתקציב המדינה 30 אלף לירות לקניית תנור-ייבוא אמריקאי, מסוג "קאלוריק דאבל-דקר". זהו התנור היקר ביותר בישראל, והוא ניקנה מכספי תקציב החוסך בארוחות לתלמידי בתי-ספר ובהקצבות למי שכונות עוני.

נשיא שביט

תנור "קאלוריק"

נייבא ונחיה

ניתן היה לצפות שבהיודע הדבר לנשיא התעשיינים, אברהם (בומה) שביט, הוא יעשה ממנו מטעמים. לא רק בגלל היותו בעל מיפעל, "תנורי שביט", אלא כיוון שהוא עומד בראש מיבצע כחול-לבן של התעשיינים, הממומן על-ידי תקציב המדינה (שקנה את תנור-הייבוא), והמכוון להגביר רכישות תוצרת מקומית. אולם שביט שותק, למרות שחננין ידוע לו היטב. מדוע הוא שותק? התשובה פשוטה. גם לאחיו של בומה שביט, אקי, שהוא מנכ"ל מיפעל "תנורי שביט", יש בביתו תנור-אפייה. לא מתוצרת "שביט", בביתו הוא מפעיל תנור "קאלוריק". גם המקרר בבית "שביט" אינו מתוצרת הארץ, אלא של "ג'נרל אלקטריק". אבל מיבצע כחול-לבן — בעיצומו.

הוגו שוורץ, בעל מיפעל-תעשייה, טיסה 323 לפריס, 15.2.76.
מאיר עזרי, שגריר-לשעבר ב"טהרן ואיש-עסקים עשיר, טיסה 563 לטהרן, ב-13.7.76 ושוב ב-23.7.76.
ג'ו ליב, בעל-המניות הראשי ב"אליאנס", טיסה 123 למונטריאול, ב-25.2.76, וטיסה נוספת, 015 לניו-יורק ב-11.5.76.
אריה מנור, מנהל "בנק לאר" מי לישראל" ואשתו, טיסה 001 לניו-יורק, 14.3.76.
לו בויאר, סם רוטברג ו-אשתו ואחותו, גברת ויינשטיין, מראשי המגזין-היהודי באמריקה, טיסה 001 לניו-יורק, 8.4.76.
מלונות "לרום", טיסה 1355 לפרנק-אייגנאץ בוביס, בעל רשת מלונות "לרום", טיסה 1355 לפרנק-פורט, 23.4.76.
דן טולקובסקי, מנכ"ל ה"חברה להשקעות של "בנק דיסקונט", טיסה 001 לניו-יורק, 6.5.76.
צבי צפרירי, מנכ"ל רכבת-ישי-ראל, טיסה 015 ללונדון, 10.5.76.
סר צ'ארלס קלור ועוד שמונה מלווי (כל המקומות במחלקה הראשונה!) טיסה 015 ללונדון, 10.5.76.
אשר ידלון, מנכ"ל קופת-חיי-לים, טיסה 023 לניו-יורק, 20.5.76.
סם רוטברג, טיסה 015 לניו-יורק, 11.6.76.

רשימת פקידי הממשלה, ובעיקר מיני-הכנסות המדינה, הטסים במחלקה הראשונה של "אל-על" למרות ששילמו או קיבלו כרטיס למחלקה רגילה ושי-פורסמה בשעתו במלואה בהעולם הזה עוררה תגובות רבות. חבר-הכנסת ידידיה בארי (ליכוד) הגיש שאילתה לשר-האוצר, שבה ביקש לדעת אם שילמו נוסעים אלה את הטייל-הנסיעות על הפ-רשי המחיר בין כרטיס במחלקה הראשונה נה ובשנייה. במקרה של משה נוי-דר-פר, הממונה על הכנסות המדינה, ואש-תו, שטסו לניו-יורק במחלקה הראשונה, הטייל שהם צריכים לשלם הוא 1200 לירות. איש-שלומו הוא עבירה על החוק של הממונה על החוק.

הנה רשימה נוספת של נוסעים שנעו במחלקה הראשונה, למרות שקנו כרטיס למחלקה רגילה. זוהי רשימה של אני-שים רבי-יכולת, האנשים שלהם נועדת בעצם המחלקה הראשונה, והם הקונים הפוטנציאליים של כרטיסים למחלקת ה-יוקרה, טסים בה לאחר ששילמו מחיר כרטיס רגיל:

אברהם גרוסמן, מנהל "שטי-חי-כרמל", טיסה 327 לפרנקפורט ב-15.1.76.
לו לנארט, מיליונר מארה"ב, טיסה 015 לניו-יורק, 1.1.76.
מיכל שובל, בתו של ח"כ זלמן שובל ונכדתו של מרדכי מאיר, בעל "מיגדל שלום", טיסה 315 ללונדון, 8.2.76.

נמכרה מחצית "בקעת הירח"

מילחמת-השחרור לקנדה, ולפני חמש שנים ברח משם לישראל, בהשאירו אחי-ריו חובות רבים. הוא התחיל עובד ב-ישראל כמשקיע זר, באמצעות חברה ב-שם "סנפיר" שבונה בתים להשכרה, בנה בתי-דירות רבים למישרד-השיכון, וכן בנה את מיפעל "כבלי-ציון" באילת. לפני שנים אחדות ביקש ממישרד-התיירות הלאומי ומענק, להקמת מלון בחיפה, אך חקירה של המישרד גילתה את עברו בקנדה, והמישרד סירב לאשר לו את ההלוואה ואת המענק.

מחצית מלון "בקעת הירח" באילת נמכרה לקבלן החיפאי חיים אורמן. המחצית נמכרה לפי מחיר שבו הוערך המלון כשווה 9 מיליון לירות, ועוד הל-וואות ממשלתיות בסך 6 מיליון. אורמן שילם 4.5 מיליון, ולקח על עצמו את מחצית ההלוואות. המלון הוא בעל 200 חדרים, ולו שלושה כוכבים. בעלי המלון הם חברת הקבלנים מבאר-שבע, "סיני-ורדי", שנאלצו למוכרו לאחר ששילטונות המס חיבבו אותם בתשלומים גדולים. הקונה, אורמן, ירד מישראל אחרי

רווחי "תדיראן" לסוף 1975 - 60 מיליון לירות

60 מיליון לירות

פיס אלה מיועדים לחלוקה כמניות-הטבה ודיווידנד, כאשר יסיים המיפעל לפרוץ הלוואה בנקאית האוסרת עליו לחלק יו-תר מ-12% דיווידנד לשנה. ההון הי-כולל הוא 155 מיליון לירות, התחיי-בויות לזמן ארוך 180.5 מיליון לירות והתחייבויות שוטפות 985 מיליון לירות. המאזן מגלה כי הקונצרן מחזיק 57.6 מיליון לירות במילונות ממשלתיים. בסיכום, המאזן מראה שיפור ניכר במבנה הפיננסי של הקונצרן, תודות ל-הקטנת המלאי והוצאות המכירה, תוך הכפלת המכירות, בעיקר בחו"ל. הצמרת הניהולית של החברה כוללת את: אל-קוב כספי — מנכ"ל; חיים הייטנר — מנהל השיווק בישראל; יצחק רביב — מנהל היצוא, ויצחק טולידאנו — מזכיר החברה וסמנכ"ל.

מאזן חברת "תדיראן" לסוף 1975 מראה, כי מכירות הקונצרן היו 1.126 מיליארד לירות, לעומת 544.5 מיליון לסוף 1974. אם מנכים את שיעור האי-פלציה, של 25% לערך, הרי שמכירות הקונצרן גדלו תוך שנה ברבע. גידול באחוזים מקבילים חל גם בכל הסעיפים הקשורים בפעולות החברה. עלות המכירות היתה 840 מיליון ל-רות, לעומת 407 מיליון בשנה קודמת. הרווח הכוללי היה 286 מיליון לירות, הוצאות המכירה 49 מיליון לירות. בי-סעיף זה חל גידול משמעותי בעמלות לסוכנים, שגדלו מ-5.7 מיליון בשנת 1974 ל-17 מיליון בשנת 1975. הגידול בסעיף-המשנה של העמלות קוץ על-ידי גידול איטי בסעיף-מישנה אחרים כגון פירסום, משכורות והוצאות.

מזכיר טולידאנו

מנהל הייטנר

נייצא או נמות

מאזן הקונצרן מר-אה על 1.35 מיליארד לירות, מזה רכוש קבוע 178 מיליון, מלאי 600 מיליון (ירידה משמעותית של המלאי באופן יחסי, לעומת מלאי של 380 מיליון בשנה קודמת), וחייבים בשיעור של 511 מיליון. סעיף ה-חייבים גדל בעיקר כי-נגד עבודות מחו"ל, ה-מומנות על-ידי קר-נות-ייצוא ואשראי נוח.

הון המניות הוא 82 מיליון לירות, כי-אשר בסעיף הקר-נות עוברים הוננים של 73 מיליון. עוד-

מוכר שטח

בכולון

שלא יקום

בעל מלון "דבורה" בתל-אביב, איל-הכספים אברהם קנול, מוכר באחר-נה שטחים מיסחריים במלון שהוא עומד להקים ליד העיר העתיקה בירושלים. קנול רכש את השטח שעליו עמד פעם מלון "פאסט", קיבל אישור ממישרד-התיירות להקים שם מלון.

לפני חודשיים אישרה מועצת עיריית ירושלים את הרחבת רחוב כורש, העובר בגבול שטח מלון "פאסט". לפי ההח-לטה, על העירייה להפקיע את שטח המלון של קנול.

מדוע מוכר קנול שטחים במלון העתידי להיות מופקע? יודע-ידבר טוענים, כי הפיצוי שיקבל קנול עם ההפקעה יגדל, ככל שירבה להוכיח כי מכר שטחים במלון.

שטח ל"חברה לישראל"

החשב הכללי באוצר, חיים שטסל, יתמנה בקרוב כמנכ"ל "החברה לישר-אל", במקומו של ישראל גילעד, ה-פורש מסיבות בריאות. יושב-ראש מועצת-המנהלים של "החברה לישראל", הברון אדמונד דה-רוטשילד, אישר את ה-מינוי.

הקופצים

ללא-ס וגם

בראיון טלוויזיוני אמר השבוע יושב-ראש מרכז קופת-חולים ומי שכבר אינו מיועד להיות נגיד, "בנק-ישראל", אשר ידלון, כי בעת ששהה בחוף המערבי של ארצות-הברית בשליחות מגובית ההסתדרות, קפץ ללא-סוגס והרוויח 10 דולאר בהימורים.

שר-השיכון, אברהם עופר, סיפר קודם-לכן, בראיון ב"גליצה-ל", כי גם הוא קפץ ללא-סוגס בשליחות, שיכון עובדים" והפסיד 10 דולאר. מבחינה זו חשבונה של מדינת ישראל במטבע-חוץ מאוזן, עשרה דולאר שהרוויח בלא-ס וגם ילדן הפסיד בלא-סוגס עופר, ית-רות המטבע לא נפגעו. וזה העיקר. כי מה זה באמת חשוב שמנהיג תנועת הפועלים הישראלית מספר לצופי הטל-וויזיה, ששמונים אחוזים מהם לא עזבו מעולם את גבולות ישראל, על קפיצותיו ללא-סוגס? אנו מגלים עולם חדש, עול-מם של הקופצים ללא-סוגס, עולמם של שליחי משק ציבורי הנוסעים על חשבוננו ובחזרם מלא-סוגס מצהירים שיש להדק את החגורה, להסתפק במו-עט, לעקר את תוספת-היוקר, להוריד את רמת-החיים ומטיפים לנו מוסר יומם ולילה. את המוסר שרכשו בלא-ס וגם.

(פ. סבר, "על המשמר")